II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ 92/111/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Δεκεμβρίου 1992

για την τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και για τη λήψη μέτρων απλουστεύσεως στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (1),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (2),

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 3 της οδηγίας 91/680/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1991 για τη συμπλήρωση του κοινού συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας και την τροποποίηση, ενόψει της κατάργησης των φορολογικών συνόρων, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (3), ορίζει την 1η Ιανουαρίου 1993 ως ημερομηνία έναρξης ισχύος των εν λόγω διατάξεων σε όλα τα κράτη μέλη·

ότι, για την ευχερέστερη εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων και την εισαγωγή των απαραίτητων απλουστεύσεων, θα πρέπει να συμπληρωθεί το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως θα αρχίσει να ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 1993, ώστε να διευκρινισθεί το θέμα της φορολόγησης ορισμένων πράξεων που διενεργούνται σε συνάρτηση με τρίτα εδάφη και ορισμένων πράξεων που διενεργούνται στο εσωτερικό της Κοινότητας, και να προσδιορισθούν τα απαιτούμενα μεταβατικά μέτρα μεταξύ των διατάξεων που ισχύουν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 και εκείνων που αρχίζουν να ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 1993·

ότι, για την εξασφάλιση της ουδετερότητας του κοινού συστήματος των φόρων κύκλου εργασιών σε ό,τι αφορά την προέλευση των αγαθών, θα πρέπει να διατυπωθεί πληρέστερα ο ορισμός της εισαγωγής ενός αγαθού και η έννοια του τρίτου εδάφους·

ότι ορισμένα τμήματα του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας θεωρούνται τρίτα εδάφη προς το σκοπό της εφαρμογής του κοινού συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας· ότι, συνεπώς, οι συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και των εν λόγω εδαφών υπόκεινται στις ίδιες αρχές επιβολής του φόρου προστιθέμενης αξίας οι οποίες ισχύουν για κάθε πράξη μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών· ότι πρέπει να εξασφαλισθεί η υπαγωγή των συναλλαγών αυτών σε φορολογικές διατάξεις ανάλογες προς εκείνες που θα εφαρμόζονταν σε πράξεις που θα είχαν διενεργηθεί υπό τις ίδιες συνθήκες με τρίτα εδάφη στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας· ότι, κατά συνέπεια, η δέκατη έβδομη οδηγία 85/362/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 16ης Ιουλίου 1985 στον τομέα της εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Απαλλαγή από το φόρο προστιθέμενης αξίας των προσωρινά εισαγομένων αγαθών εκτός των μεταφορικών μέσων (4), καθίσταται άνευ αντικειμένου·

ότι πρέπει να προσδιορισθούν οι λεπτομέρειες εφαρμογής των απαλλαγών για ορισμένες εξαγωγικές πράξεις ή πράξεις εξομοιούμενες προς αυτές· ότι πρέπει να προσαρμοσθούν αναλόγως οι άλλες σχετικές οδηγίες·

ότι θα πρέπει να ορισθεί σαφώς ο τόπος φορολόγησης ορισμένων πράξεων που διενεργούνται σε πλοίο, αεροπλάνο ή τρένο κατά τη μεταφορά επιβατών στο εσωτερικό της Κοινότητας·

(1) ΕΕ αριθ. C 337 της 21. 12. 1992.
(2) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 24 Νοεμβρίου 1992 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
(3) ΕΕ αριθ. L 376 της 31. 12. 1991, σ. 1.
(4) ΕΕ αριθ. L 192 της 24. 7. 1985, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/237/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 133 της 24. 5. 1990, σ. 91).

ότι το μεταβατικό καθεστώς της φορολόγησης των συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών θα πρέπει να συμπληρωθεί, ώστε να ληφθούν υπόψη συγχρόνως οι κοινοτικές διατάξεις στο θέμα των ειδικών φόρων κατανάλωσης και να προσδιορισθούν και να απλουστευθούν οι μέθοδοι επιβολής του φόρου σε ορισμένες πράξεις που θα πραγματοποιούνται μεταξύ των κρατών μελών μετά την 1η Ιανουαρίου 1993 ·

ότι η οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992 σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης [1] προβλέπει ειδικές διαδικασίες και υποχρεώσεις δηλώσεως στις περιπτώσεις αποστολής των προϊόντων αυτών με προορισμό άλλο κράτος μέλος · ότι, επομένως, μπορούν να απλουστευθούν οι μέθοδοι επιβολής του φόρου σε ορισμένες ενδοκοινοτικές παραδόσεις και αποκτήσεις των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, προς όφελος τόσο των υποχρέων του φόρου όσο και των αρμόδιων διοικήσεων ·

ότι θα πρέπει να προσδιορισθεί το πεδίο εφαρμογής των απαλλαγών που προβλέπονται στο άρθρο 28γ της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ [2] · ότι θα πρέπει επίσης να συμπληρωθούν οι διατάξεις που αφορούν το απαιτητό του φόρου και τις διαδικασίες προσδιορισμού της φορολογητέας βάσης για ορισμένες πράξεις που πραγματοποιούνται στα πλαίσια του ενδοκοινοτικού καθεστώτος ·

ότι, για τις φορολογητέες πράξεις στα πλαίσια του εσωτερικού καθεστώτος που συνδέονται με ενδοκοινοτικό εμπόριο και θα πραγματοποιηθούν, κατά το χρονικό διάστημα που καθορίζεται στο άρθρο 28δ της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, από υποκειμένους στο φόρο μη εγκατεστημένους στο εσωτερικό του κράτους μέλους που αναφέρεται στο άρθρο 28δ τίτλος Α παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, είναι αναγκαίο να προβλεφθούν μέτρα απλούστευσης που θα εγγυώνται ισοδύναμη μεταχείριση σε όλα τα κράτη μέλη · ότι για το σκοπό αυτό θα πρέπει να εναρμονισθούν οι διατάξεις που αφορούν το καθεστώς επιβολής του φόρου και τον υπόχρεο του φόρου του οφειλόμενου δυνάμει των πράξεων αυτών ·

ότι, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι διατάξεις που αφορούν τον υπόχρεο του φόρου κατά το εσωτερικό καθεστώς και για να αποτραπούν ορισμένες μορφές φοροαπάτης ή φοροδιαφυγής, θα πρέπει να καταστούν σαφέστερες οι κοινοτικές διατάξεις στο θέμα της επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκείμενους στο φόρο που δεν είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 3 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε στο άρθρο 28στ της εν λόγω οδηγίας ·

ότι η από 1ης Ιανουαρίου 1993 κατάργηση, για τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, της φορολόγησης κατά την εισαγωγή και της αποφορολόγησης κατά την εξαγωγή, καθιστά αναγκαία τη θέσπιση μεταβατικών μέτρων για την εξασφάλιση της ουδετερότητας του κοινού συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας και την αποφυγή της διπλής φορολογίας ή της μη φορολόγησης ·

ότι θα πρέπει, κατά συνέπεια, να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες μια κοινοτική διαδικασία, που ξεκίνησε πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993 για τις ανάγκες μιας παράδοσης που πραγματοποιήθηκε πριν από την ημερομηνία αυτή από υποκείμενο σε φόρο που ενεργεί με την ιδιότητά του αυτή και η οποία αφορά αγαθά που αποστέλλονται ή μεταφέρονται με προορισμό ένα άλλο κράτος μέλος, ολοκληρώνεται μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1992 ·

ότι οι εν λόγω διατάξεις θα πρέπει επίσης να αφορούν τις φορολογητέες πράξεις που πραγματοποιήθηκαν πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993 και στις οποίες εφαρμόστηκαν ειδικές συναλλαγές με συνέπεια τη μετάθεση του χρόνου επέλευσης της γενεσιουργού αιτίας του φόρου ·

ότι θα πρέπει επίσης να προβλεφθούν ειδικά μέτρα για τα μεταφορικά μέσα τα οποία, χωρίς να έχουν αποκτηθεί ή εισαχθεί υπό τους γενικούς όρους της εσωτερικής αγοράς ενός κράτους μέλους, έτυχαν απαλλαγής φόρου κατ' εφαρμογή των εθνικών διατάξεων λόγω προσωρινής εισαγωγής με προέλευση άλλο κράτος μέλος ·

ότι η εφαρμογή των εν λόγω μεταβατικών μέτρων, τόσο για τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών όσο και για τις πράξεις με τρίτα εδάφη, προϋποθέτει ότι θα πρέπει να συμπληρωθεί ο ορισμός των πράξεων που θα υπόκεινται σε φόρο από την 1η Ιανουαρίου 1993 και να διευκρινισθούν, για τις περιπτώσεις αυτές, οι έννοιες του τόπου φορολόγησης, της γενεσιουργού αιτίας και του απαιτητού του φόρου ·

ότι, για λόγους οικονομικής συγκυρίας, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Ιταλική Δημοκρατία ζήτησαν να εφαρμόσουν, μεταβατικά, διατάξεις που θα παρεκκλίνουν από την αρχή της άμεσης έκπτωσης η οποία προβλέπεται στο άρθρο 18 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο · ότι το σχετικό αίτημα πρέπει να ικανοποιηθεί για χρονικό διάστημα δύο ετών μη υποκείμενο σε παράταση ·

ότι παρούσα οδηγία προβλέπει κοινές διατάξεις για την απλούστευση της μεταχείρισης ορισμένων ενδοκοινοτικών πράξεων · ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, αρμόδια για τον καθορισμό των όρων εφαρμογής των διατάξεων αυτών είναι τα κράτη μέλη · ότι ορισμένα κράτη μέλη δεν θα μπορέσουν να ολοκληρώσουν εγκαίρως τη νομοθετική διαδικασία για την προσαρμογή της νομοθεσίας τους σχετικά με το φόρο προστιθέμενης αξίας · ότι είναι συνεπώς σκόπιμο να προβλεφθεί πρόσθετη προθεσμία για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας · ότι προς το σκοπό αυτό αρκεί ανώτατη προθεσμία δώδεκα μηνών ·

ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να τροποποιηθεί η οδηγία 77/388/ΕΟΚ,

(1) ΕΕ αριθ. L 76 της 23. 3. 1992, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/77/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 316 της 31. 10. 1992, σ. 1).

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 77/388/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 3, η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, λαμβανομένων υπόψη των συμβάσεων και συνθηκών που έχουν συνάψει αντίστοιχα με τη Γαλλική Δημοκρατία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, το Πριγκιπάτο του Μονακό και η νήσος Μαν δεν θεωρούνται ως τρίτα εδάφη κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι πράξεις που διενεργούνται από ή προς:

— το Πριγκιπάτο του Μονακό, να αντιμετωπίζονται ως πράξεις διενεργούμενες από ή προς τη Γαλλική Δημοκρατία,

— τη νήσο Μαν, να αντιμετωπίζονται ως πράξεις διενεργούμενες από ή προς το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας.»

2. Στο άρθρο 7 παράγραφος 1, στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) η είσοδος στο εσωτερικό της Κοινότητας ενός αγαθού προερχομένου από τρίτο έδαφος, εκτός των αγαθών που προβλέπονται στο στοιχείο α).»

3. Στο άρθρο 7 παράγραφος 3:

— στο πρώτο εδάφιο, οι λέξεις «στοιχεία α), β), γ) και δ)» προστίθενται μετά τις λέξεις «άρθρο 16 παράγραφος 1 τίτλος Β»,

— το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από ακόλουθο κείμενο:

«Επίσης, οσάκις, ένα από τα αγαθά τα εμπίπτοντα στην παράγραφο 1 στοιχείο β) υπάγεται κατά την είσοδό του στο εσωτερικό της Κοινότητας σ' ένα από τα καθεστώτα του άρθρου 33α παράγραφος 1 στοιχείο β) ή γ), η εισαγωγή του αγαθού αυτού πραγματοποιείται στο κράτος μέλος εντός του οποίου το αγαθό παύει να υπάγεται στο εν λόγω καθεστώς.»

4. Στο άρθρο 8 παράγραφος 1, στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) εφόσον η παράδοση αγαθών πραγματοποιείται επί πλοίου, αεροπλάνου ή τρένου, και κατά τη διάρκεια του τμήματος μεταφοράς επιβατών που διενεργείται εντός της Κοινότητας: ο τόπος της αναχώρησης της μεταφοράς επιβατών.

Για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης, νοούνται ως:

— "*τμήμα της μεταφοράς επιβατών που διενεργείται στο εσωτερικό της Κοινότητας*", το τμήμα μεταφοράς το οποίο πραγματοποιείται χωρίς σταθμό εκτός της Κοινότητας, μεταξύ του τόπου αναχώρησης και του τόπου άφιξης της μεταφοράς επιβατών,

— "*τόπος αναχώρησης μεταφοράς επιβατών*", το πρώτο προβλεπόμενο σημείο επιβίβασης των επιβατών στο εσωτερικό της Κοινότητας, ενδεχομένως μετά από σταθμό εκτός της Κοινότητας,

— "*τόπος άφιξης μιας μεταφοράς επιβατών*", το τελευταίο σημείο αποβίβασης των επιβατών που επιβιβάστηκαν εντός της Κοινότητας, το οποίο προβλέπεται στο εσωτερικό της Κοινότητας, ενδεχομένως πριν από σταθμό εκτός της Κοινότητας.

Εάν πρόκειται για μεταφορά μετ' επιστροφής, η διαδρομή της επιστροφής θεωρείται αυτοτελής μεταφορά.

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο, το αργότερο έως τις 30 Ιουνίου 1993, έκθεση που συνοδεύεται, ενδεχομένως, από κατάλληλες προτάσεις για τον τόπο φορολόγησης των αγαθών που προορίζονται για κατανάλωση εντός του μεταφορικού μέσου, καθώς και της παροχής υπηρεσιών, περιλαμβανομένων και των υπηρεσιών εστιατορίου, προς επιβάτες μέσα σε πλοίο, αεροπλάνο ή τρένο.

Το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1993, μετά από πρόταση της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Έως τις 31 Δεκεμβρίου 1993, τα κράτη μέλη μπορούν να απαλάσσουν, ή να συνεχίσουν να απαλάσσουν, με δικαίωμα προς έκπτωση του φόρου προστιθέμενης αξίας που κατεβλήθη στο προηγούμενο στάδιο, τις παραδόσεις αγαθών που προορίζονται για κατανάλωση εντός του μεταφορικού μέσου, ο τόπος φορολόγησης των οποίων καθορίζεται σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις.»

5. Στο άρθρο 11 τίτλος Β, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η φορολογητέα βάση αποτελείται από το ποσό που ορίζεται ως δασμολογητέα αξία σύμφωνα με τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις· τούτο ισχύει προκειμένου για εισαγωγές αγαθών αναφερομένων στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο β).»

6. Στο άρθρο 12 παράγραφος 1, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) στις περιπτώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 10 παράγραφος 3 δεύτερο και τρίτο εδάφιο, εφαρμοστέος συντελεστής είναι ο ισχύων κατά το χρόνο κατά τον οποίο ο φόρος καθίσταται απαιτητός.»

Στο άρθρο 12 παράγραφος 3, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. α) Ο κανονικός συντελεστής του φόρου προστιθέμενης αξίας ορίζεται από τα κράτη μέλη σε ποσοστό της φορολογητέας βάσης, που είναι το ίδιο για τις παραδόσεις αγαθών και για την παροχή υπηρεσιών. Από 1ης Ιανουαρίου 1993 και μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1996, το ποσοστό αυτό δεν μπορεί να είναι κατώτερο του δέκα πέντε στα εκατό (15 %).

Με βάση την έκθεση για τη λειτουργία του μεταβατικού συστήματος και τις προτάσεις για το οριστικό καθεστώς που υποβάλλει η Επιτροπή στο Συμβούλιο κατ' εφαρμογή του άρθρου 28 στοιχείο ιβ), το Συμβούλιο καθορίζει, ομόφωνα, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1995, το ελάχιστο ύψος του ισχύοντος κανονικού συντελεστή μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1996.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να εφαρμόζουν είτε ένα, είτε δύο μειωμένους συντελεστές. Οι συντελεστές αυτοί ορίζονται σε ποσοστό όχι κατώτερο του πέντε στα εκατό (5 %) της φορολογητέας βάσης και εφαρμόζονται μόνο στις παραδόσεις αγαθών και στις παροχές υπηρεσιών των κατηγοριών που εμφαίνονται στο παράρτημα Η.»

8. Στο άρθρο 14 παράγραφος 1:

— το στοιχείο γ) διαγράφεται,

— στο στοιχείο δ) προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Η απαλλαγή αυτή χορηγείται επίσης για τις εισαγωγές αγαθών κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο β), τα οποία είναι δυνατόν να υπαχθούν στην προαναφερόμενη ατέλεια, εάν εισαχθούν κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο α).»

9. Στο άρθρο 15:

— στο σημείο 2 προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Η Επιτροπή υποβάλλει το συντομότερο δυνατόν στο Συμβούλιο προτάσεις κοινοτικών φορολογικών κανόνων, ορίζοντας σαφώς το πεδίο εφαρμογής και τις πρακτικές λεπτομέρειες της εφαρμογής της εν λόγω απαλλαγής για τις παραδόσεις τις πραγματοποιούμενες στα πλαίσια του λιανικού εμπορίου με αντικείμενο αγαθά μεταφερόμενα στις προσωπικές αποσκευές των επιβατών. Μέχρι την έναρξη ισχύος των εν λόγω διατάξεων:

— το ευεργέτημα της απαλλαγής χορηγείται μόνον κατόπιν προσκομίσεως αντιτύπου τιμολογίου ή άλλου αποδεικτικού που επέχει θέση τιμολογίου, το οποίο φέρει θεώρηση του τελωνείου εξόδου από το έδαφος της Κοινότητας,

— τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να επιβάλουν περιορισμούς στην απαλλαγή αυτή, εξαιρώντας τις παραδόσεις προς επιβάτες των οποίων η κατοικία ή η συνήθης διαμονή είναι τόπος ευρισκόμενος στην Κοινότητα. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να επεκτείνουν το ευεργέτημα της απαλλαγής στους διαμένοντες στο έδαφός τους.

Για την εφαρμογή του δευτέρου εδαφίου, ως "κατοικία ή συνήθης διαμονή" θεωρείται ο τόπος ο αναγραφόμενος στην οικεία ένδειξη του διαβατηρίου, της αστυνομικής ταυτότητας ή, αν δεν υπάρχει διαβατήριο ή ταυτότητα, σε οποιοδήποτε άλλο έγγραφο αναγνωριζόμενο ως αποδεικτικό ταυτότητας από το κράτος μέλος εντός του οποίου πραγματοποιείται η παράδοση.»

— στο σημείο 3, οι λέξεις «εγκατεστημένο σε τρίτη χώρα» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μη εγκατεστημένο στο εσωτερικό της χώρας»,

— στο σημείο 4, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η Επιτροπή υποβάλλει το συντομότερο δυνατόν στο Συμβούλιο προτάσεις κοινοτικών φορολογικών κανόνων, ορίζοντας σαφώς το πεδίο εφαρμογής και τις πρακτικές λεπτομέρειες της εφαρμογής της εν λόγω απαλλαγής καθώς και των απαλλαγών που προβλέπονται στα σημεία 5 έως 9. Μέχρι την έναρξη ισχύος των κανόνων αυτών, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να περιορίσουν την έκταση της προβλεπόμενης στο νυν σημείο 4 απαλλαγής.»

— στο σημείο 10 δεύτερο εδάφιο, «εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις» αντικαθίστανται από τις λέξεις «εντός των ορίων»,

— στο σημείο 10, το τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Σε περίπτωση που τα αγαθά δεν αποστέλλονται ή μεταφέρονται εκτός της χώρας και για τις παροχές υπηρεσιών, το ευεργέτημα της απαλλαγής μπορεί να χορηγείται σύμφωνα με διαδικασία επιστροφής του φόρου.»

— το σημείο 13 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«13. Οι παροχές υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των μεταφορών και των βοηθητικών πράξεων, εξαιρουμένων όμως των παροχών που απαλλάσσονται σύμφωνα με το άρθρο 13, όταν είναι άμεσα συνδεδεμένες με την εξαγωγή αγαθών ή με τις εισαγωγές αγαθών που υπάγονται στις διατάξεις οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 7 παράγραφος 3 ή στο άρθρο 16 παράγραφος 1 τίτλος Α.»

10. Στο άρθρο 28α:

— παράγραφος 1 στοιχείο α), το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, δεν υπόκεινται στο φόρο προστιθεμένης αξίας οι ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών που πραγματοποιούνται από υποκείμενο στο φόρο ή από νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο στο φόρο, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από την παράγραφο 1. α).»

— στην παράγραφο 1, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«γ) οι εξ επαχθούς αιτίας ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, οι οποίες πραγματοποιούνται στο εσωτερικό της χώρας από υποκείμενο στο φόρο ή από νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο στο φόρο, υπέρ του οποίου ισχύει η παρέκκλιση του στοιχείου α) δεύτερο εδάφιο, και για τις οποίες οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης καθίστανται απαιτητοί στο εσωτερικό της χώρας κατ' εφαρμογή της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ (1).

(1) ΕΕ αριθ. L 76 της 23. 3. 1992, σ. 1.»

— παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α Εμπίπτουν στην παρέκκλιση της παραγράφου 1 στοιχείο α) δεύτερο εδάφιο:

α) οι ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών των οποίων η παράδοση ενδεχομένως τυγχάνει απαλλαγής στο εσωτερικό της χώρας κατ' εφαρμογή του άρθρου 15 σημεία 4 έως 10·

β) οι ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών, εκτός των αναφερόμενων στο στοιχείο α) που πραγματοποιούνται:

— από υποκείμενο στο φόρο και για τις ανάγκες της γεωργικής, δασικής ή αλιευτικής εκμεταλλεύσεώς του, εφόσον δικαιούται του κατ' αποκοπήν καθεστώτος του άρθρου 25, από υποκείμενο στο φόρο που πραγματοποιεί μόνον παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που δεν παρέχουν κανένα δικαίωμα έκπτωσης, ή από νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο στο φόρο,

— μέχρι συνολικού ποσού που δεν υπερβαίνει, κατά τη διάρκεια του εκάστοτε ημερολογιακού έτους, ένα όριο που καθορίζεται από τα κράτη μέλη και δεν είναι κατώτερο από το ισόποσο των 10 000 Ecu σε εθνικό νόμισμα

και

— υπό τον όρο ότι το συνολικό ποσό των ενδοκοινοτικών αποκτήσεων αγαθών δεν έχει υπερβεί, κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, το όριο που αναφέρει η δεύτερη περίπτωση.

Το όριο που αποτελεί σημείο αναφοράς για την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων αποτελείται από το συνολικό ποσό των ενδοκοινοτικών αποκτήσεων αγαθών, εκτός των καινουργών μεταφορικών μέσων και των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, χωρίς το φόρο προστιθέμενης αξίας που οφείλεται ή έχει καταβληθεί στο κράτος μέλος αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών.»

— στην παράγραφο 5 στοιχείο β), προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Πάντως, όταν εκλείψει μία από τις προϋποθέσεις υπαγωγής στο ευεργέτημα των παραπάνω διατάξεων, θεωρείται ότι το οικείο αγαθό μεταφέρεται προς άλλο κράτος μέλος. Στην περίπτωση αυτή, η μεταφορά πραγματοποιείται μόλις πάψει να πληρούται η προϋπόθεση.»

— στην παράγραφο 6, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Εξομοιώνεται επίσης προς την εξ επαχθούς αιτίας ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών η χρησιμοποίηση από τις δυνάμεις κράτους μέλους του Βορειοατλαντικού Συμφώνου ή από το μη στρατιωτικό προσωπικό που τις συνοδεύει, αγαθών τα οποία οι εν λόγω δυνάμεις δεν απέκτησαν υπό τους γενικούς όρους φορολόγησης τους ισχύοντες στην εσωτερική αγορά ενός κράτους μέλους, εφόσον η εισαγωγή των αγαθών αυτών δεν είναι δεκτική υπαγωγής στην απαλλαγή του άρθρου 14 παράγραφος 1 στοιχείο α).»

11. Στο άρθρο 28β τίτλος Α παράγραφος 2, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, η ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών θεωρείται ότι υπόκειται στο φόρο σύμφωνα με την παράγραφο 1 όταν συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

— ο αποκτών αποδεικνύει ότι πραγματοποίησε τη συγκεκριμένη ενδοκοινοτική απόκτηση με σκοπό να προβεί εν συνεχεία σε παράδοση αγαθού εντός του κράτους μέλους του αναφερόμενου στην παράγραφο 1, για την οποία παράδοση ο παραλήπτης υπέχει υποχρέωση καταβολής του φόρου σύμφωνα με το άρθρο 28γ τίτλος Ε παράγραφος 3,

— ο αποκτών έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις δήλωσης περί των οποίων το άρθρο 22 παράγραφος 6 στοιχείο β) τελευταίο εδάφιο.»

12. Στο άρθρο 28γ τίτλος Α:

— το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) τις παραδόσεις προϊόντων υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, αποστελλομένων ή μεταφερομένων προς τον αγοραστή, από τον πωλητή, από τον αγοραστή ή από άλλον που ενεργεί για λογαριασμό τους, εκτός του εδάφους που αναφέρει το άρθρο 3 αλλά εντός της Κοινότητας, οι οποίες πραγματοποιούνται προς υποκείμενο στο φόρο ή προς νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο στο φόρο, που εμπίπτει στην παρέκκλιση την προβλεπόμενη από το άρθρο 28α παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερο εδάφιο, όταν η αποστολή ή η μεταφορά των αγαθών πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφοι 4 και 5, ή με το άρθρο 16 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ.

Η απαλλαγή αυτή δεν ισχύει για τις παραδόσεις προϊόντων υποκειμένων σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, οι οποίες πραγματοποιούνται από υποκείμενους στο φόρο που απολαύουν της κατ' άρθρο 24 απαλλαγής.»

— προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«δ) τις παραδόσεις αγαθών κατά την έννοια του άρθρου 28α παράγραφος 5 στοιχείο β), οι οποίες θα καλύπτονταν από τις προβλεπόμενες ανωτέρω απαλλαγές, αν είχαν πραγματοποιηθεί για λογαριασμό άλλου πρόσωπου υποκειμένου στο φόρο.»

13. Στο άρθρο 28γ, ο τίτλος Ε αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ε. *Άλλες απαλλαγές*

1. Στο άρθρο 16, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

"1α. Τα κράτη μέλη, όταν κάνουν χρήση της ευχέρειας που προβλέπεται από την παράγραφο 1, λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι, υπέρ των ενδοκοινοτικών αποκτήσεων αγαθών που προορίζονται να υπαχθούν σε ένα από τα καθεστώτα ή σε μία από τις καταστάσεις που αναφέρει το άρθρο 16 παράγραφος 1 τίτλος Β, ισχύουν οι ίδιες διατάξεις όπως και υπέρ των παραδόσεων αγαθών που πραγματοποιούνται στο εσωτερικό της χώρας υπό τις αυτές συνθήκες."

2. Στο άρθρο 16 παράγραφος 2:

— οι λέξεις "τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών που πραγματοποιούνται από υποκείμενο στο φόρο," προστίθενται μετά τις λέξεις "έχουν την ευχέρεια να απαλλάσσουν" και οι λέξεις "εκτός της Κοινότητας", προστίθενται μετά τις λέξεις "με σκοπό να εξαχθούν",

— προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

"Τα κράτη μέλη, όταν κάνουν χρήση της ευχέρειας αυτής, και με την επιφύλαξη των διαβουλεύσεων που προβλέπονται από το άρθρο 29, παρέχουν επίσης το ευεργέτημα αυτής της απαλλαγής στις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών που πραγματοποιούνται από έναν υποκείμενο σε φόρο, στις εισαγωγές και τις παραδόσεις αγαθών που προορίζονται για έναν υποκείμενο στο φόρο με σκοπό να παραδοθούν, αυτούσια ή μεταποιημένα, και οι οποίες πραγματοποιούνται υπό τους όρους που προβλέπονται από το άρθρο 28γ τίτλος Α, κατά το προηγούμενο δωδεκάμηνο.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν κοινό όριο για το ποσό των απαλλαγών που παρέχουν σύμφωνα με το πρώτο και σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο."

3. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει ειδικά μέτρα για να μην υπαχθούν στο φόρο προστιθέμενης αξίας οι ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών οι πραγματοποιούμενες, κατά την έννοια του άρθρου 28β τίτλος 1, στο εσωτερικό του εδάφους τους, εφόσον συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

— η ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών πραγματοποιείται από υποκείμενο στο φόρο μη εγκατεστημένο στο εσωτερικό της χώρας, αλλά εξατομικευόμενο με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ άλλου κράτους μέλους,

— η ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών πραγματοποιείται με σκοπό την εν συνεχεία παράδοση των αγαθών αυτών στο εσωτερικό της χώρας από αυτόν τον υποκείμενο στο φόρο,

— τα κατ' αυτόν τον τρόπο αποκτώμενα από αυτόν τον υποκείμενο στο φόρο αποστέλλονται ή μεταφέρονται απ'ευθείας από κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο εξατομικεύεται με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ, με προορισμό τον παραλήπτη για λογαριασμό του οποίου πραγματοποιείται η μετέπειτα παράδοση,

— ο παραλήπτης της μετέπειτα αυτής παράδοσης είναι άλλο πρόσωπο υποκείμενο στο φόρο ή νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο στο φόρο, εξατομικευόμενο με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ στο εσωτερικό της χώρας,

— ο παραλήπτης αυτός ορίστηκε, σύμφωνα με το άρθρο 21 σημείο 1 στοιχείο α) τρίτο εδάφιο, ως ο υπόχρεος καταβολής του φόρου οφειλόμενου για την παράδοση την οποία πραγματοποίησε ο υποκείμενος στο φόρο ο μη εγκατεστημένος στο εσωτερικό της χώρας.»

14. Στο άρθρο 28δ, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, ο φόρος καθίσταται απαιτητός κατά την παράδοση του τιμολογίου που προβλέπεται στο άρθρο 22 παράγραφος 3 στοιχείο α) πρώτο εδάφιο, ή του επέχοντος θέση τιμολογίου εγγράφου, όταν το τιμολόγιο ή το έγγραφο αυτό παραδίδεται στον αποκτώντα μετά την 15η του μηνός που ακολουθεί το μήνα κατά τον οποίο ανέκυψε η γενεσιουργός αιτία.»

15. Στο άρθρο 28δ παράγραφος 4, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εξάλλου, ο φόρος καθίσταται απαιτητός κατά την παράδοση του τιμολογίου που προβλέπεται στο άρθρο 22 παράγραφος 3 στοιχείο α) πρώτο εδάφιο ή του επέχοντος θέση τιμολογίου εγγράφου, όταν το τιμολόγιο ή το έγγραφο αυτό παραδόθηκαν πριν τις 15 του μηνός που ακολουθεί το μήνα κατά τον οποίο ανέκυψε η γενεσιουργός αιτία.»

16. Στο άρθρο 28ε παράγραφος 1:

— στο πρώτο εδάφιο, η δεύτερη φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ειδικά για τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών που αναφέρει το άρθρο 28α παράγραφος 6, η φορολογητέα βάση προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 11 τίτλος Α παράγραφος 1 στοιχείο β) και παράγραφοι 2 και 3.»

— στο δεύτερο εδάφιο, προστίθεται η ακόλουθη φράση:

«Όταν κατά την πραγματοποίηση της ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών, ο αποκτών εισπράττει το επιστρεπτέο ποσό των ειδικών φόρων κατανάλωσης που καταβλήθηκαν στο κράτος μέλος της αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών, η φορολογητέα βάση μειώνεται αναλόγως στο κράτος μέλος στο εσωτερικό του οποίου πραγματοποιήθηκε η ενδοκοινοτική απόκτηση.»

17. Στο άρθρο 28ε, οι παράγραφοι 2 και 3 λαμβάνουν τους αριθμούς 3 και 4, παρεμβάλλεται δε το ακόλουθο κείμενο ως νέα παράγραφος 2:

«2. Για τις παραδόσεις αγαθών που αναφέρει το άρθρο 28γ τίτλος Α στοιχείο δ), η φορολογητέα βάση προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 11 τίτλος Α παράγραφος 1 στοιχείο β) και παράγραφοι 2 και 3.»

18. Στο άρθρο 28στ:

— στο άρθρο 17 παράγραφος 3 στοιχείο β) οι λέξεις «ή το άρθρο 28γ σημείο Α» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ή το άρθρο 28γ τίτλοι Α και Γ»,

— στο άρθρο 17 παράγραφος 4, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Για την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων:

α) οι υποκείμενοι στο φόρο τους οποίους αναφέρει το άρθρο 1 της οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ και οι οποίοι έχουν πραγματοποιήσει στο εσωτερικό της χώρας μόνο παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών για τις οποίες το πρόσωπο προς το οποίο απευθύνονται οι εν λόγω πράξεις έχει ορισθεί ως υπόχρεος του φόρου σύμφωνα με το άρθρο 21 σημείο 1 στοιχείο α), θεωρούνται επίσης, για την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας, ως υποκείμενοι στο φόρο μη εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας·

β) οι υποκείμενοι στο φόρο τους οποίους αναφέρει το άρθρο 1 της οδηγίας 86/560/ΕΟΚ και οι οποίοι έχουν πραγματοποιήσει στο εσωτερικό της χώρας μόνον παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών για τις οποίες το πρόσωπο προς το οποίο απευθύνονται οι εν λόγω πράξεις έχει ορισθεί ως υπόχρεως του φόρου σύμφωνα με το άρθρο 21 σημείο 1 στοιχείο α), θεωρούνται επίσης, για την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας, ως υποκείμενοι στο φόρο μη εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της Κοινότητας·

γ) οι οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ δεν ισχύουν για τις παραδόσεις αγαθών που απαλλάσσονται του φόρου, ή που είναι δεκτικές απαλλαγής, δυνάμει του άρθρου 28γ τίτλος Α, όταν τα παραδιδόμενα αγαθά αποστέλλονται ή μεταφέρονται από τον αποκτώντα ή για λογαριασμό του.»

19. Στο άρθρο 28ζ:

—το άρθρο 21 σημείο 1 στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) από τον υποκείμενο στο φόρο ο οποίος πραγματοποιεί φορολογητέα παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών, εκτός των παροχών υπηρεσιών που προβλέπονται στο στοιχείο β).

Όταν η φορολογητέα παράδοση αγαθών, ή παροχή υπηρεσιών πραγματοποιείται από υποκείμενο στο φόρο μη εγκατεστημένο στο εσωτερικό της χώρας, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν διατάξεις οι οποίες προβλέπουν ότι ο φόρος οφείλεται από άλλο πρόσωπο. Είναι ιδίως δυνατόν να ορίζεται προς το σκοπό αυτό ο φορολογικός αντιπρόσωπος ή ο παραλήπτης της φορολογητέας παράδοσης των αγαθών ή της παροχής υπηρεσιών.

Εντούτοις, ο φόρος οφείλεται από τον παραλήπτη της παράδοσης αγαθών όταν συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

— η φορολογητέα πράξη είναι παράδοση αγαθών που εκτελούνται υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 28γ τίτλος Ε παράγραφος 3,

— ο παραλήπτης αυτής της παράδοσης αγαθών είναι άλλο πρόσωπο υποκείμενο στο φόρο ή νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο στο φόρο, εξατομικευόμενο με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ στο εσωτερικό της χώρας,

— το τιμολόγιο που εκδίδει ο μη εγκατεστημένος στο εσωτερικό της χώρας υποκείμενος στο φόρο είναι σύμφωνο προς το άρθρο 22 παράγραφος 3.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν παρέκκλιση από αυτή την υποχρέωση εάν ο υποκείμενος στο φόρο που δεν είναι εγκατεστημένος στο εσωτερικό της χώρας, έχει ορίσει φορολογικό αντιπρόσωπο σε αυτή τη χώρα.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι άλλο πρόσωπο εκτός του υποκειμένου στο φόρο είναι αλληλεγγύως υπόχρεο για την καταβολή του φόρου.»

— στο άρθρο 21 σημείο 1, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) από τον λήπτη των υπηρεσιών που αναφέρει το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο ε), ή από τον εξατομικευόμενο με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ στο εσωτερικό της χώρας λήπτη υπηρεσιών που αναφέρει το άρθρο 28β τίτλοι Γ, Δ και Ε, όταν η υπηρεσία παρέχεται από υποκείμενο στο φόρο εγκατεστημένο στο εξωτερικό· εντούτοις, τα κράτη μέλη δικαιούνται να προβλέπουν ότι και ο παρέχων την υπηρεσία ευθύνεται αλληλεγγύως για την καταβολή του φόρου.»

20. Στο άρθρο 28η:

— στο άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο γ) πρώτη περίπτωση, οι λέξεις «εκτός των παραδόσεων των αγαθών ή των παροχών υπηρεσιών για τις οποίες ο φόρος οφείλεται από τον παραλήπτη ή τον λήπτη» προστίθενται μετά τις λέξεις «σύμφωνα με το άρθρο 21 σημείο 1 στοιχείο β)»,

— στο άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο γ), παρεμβάλλεται μετά τη δεύτερη περίπτωση η ακόλουθη περίπτωση:

«— κάθε υποκείμενος στο φόρο που διενεργεί στο εσωτερικό της χώρας ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών για τις ανάγκες των πράξεων που συνδέονται με τις αναφερόμενες στο άρθρο 4 παράγραφος 2 οικονομικές δραστηριότητες και τις οποίες πραγματοποιεί στο εξωτερικό.»

— στο άρθρο 22 παράγραφος 3 στοιχείο β), προστίθεται η ακόλουθη περίπτωση:

«— σε περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων που προβλέπονται από το άρθρο 28γ σημείο Ε παράγραφος 3, ρητή αναφορά στις διατάξεις αυτές, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ με τον οποίο εξατομικεύεται ο υποκείμενος στο φόρο που πραγματοποίησε την ενδοκοινοτική απόκτηση και τη μετέπειτα παράδοση των αγαθών και τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ με τον οποίο εξατομικεύεται ο παραλήπτης αυτής της παράδοσης αγαθών.»

— στο άρθρο 22 παράγραφος 4 στοιχείο γ), η δεύτερη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— αφετέρου, το συνολικό ποσό, πλην ΦΠΑ, των ενδοκοινοτικών αποκτήσεων αγαθών που αναφέρει το άρθρο 28δ τίτλος Α παράγραφοι 1 έως 6 και πραγματοποιήθηκαν στο εσωτερικό της χώρας για τις οποίες ο φόρος κατέστη απαιτητός.

Πρέπει επίσης να προστίθεται το συνολικό ποσό, πλην ΦΠΑ, των παραδόσεων αγαθών των αναφερομένων στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερη φράση και στο άρθρο 28δ τίτλος Β παράγραφος 1, και πραγματοποιουμένων στο εσωτερικό της χώρας, για τις οποίες ο φόρος κατέστη απαιτητός κατά τη διάρκεια της φορολογικής περιόδου, όταν ο τόπος αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, καθώς και το συνολικό ποσό, εκτός φόρου προστιθέμενης αξίας, των παραδόσεων αγαθών που πραγματοποιούνται στο εσωτερικό της χώρας για τις οποίες ο υποκείμενος στη φορολογία έχει ορισθεί ως υπόχρεος του φόρου σύμφωνα με το άρθρο 28γ σημείο Ε, παράγραφος 3 και δυνάμει των οποίων ο φόρος κατέστη απαιτητός κατά τη διάρκεια της φορολογικής περιόδου.»

— στο άρθρο 22 παράγραφος 6 στοιχείο δ), το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«δ) κάθε υποκείμενος στο φόρο προστιθέμενης αξίας που εξατομικεύεται με αριθμό φορολογικού μητρώου πρέπει επίσης να καταθέτει ανακεφαλαιωτικό πίνακα των αποκτώντων που είναι εγγεγραμμένοι στο μητρώο φόρου προστιθέμενης αξίας προς τους οποίους έχει κάνει παραδόσεις αγαθών υπό τις συνθήκες που προβλέπονται στο άρθρο 28γ τίτλος Α στοιχεία α) και δ) καθώς και των εξατομικευμένων με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ παραληπτών των πράξεων που αναφέρονται στο πέμπτο και έκτο εδάφιο.»

— στο άρθρο 22 παράγραφος 6 στοιχείο δ) τρίτο εδάφιο πρώτη περίπτωση, οι λέξεις «στο άρθρο 28γ σημείο Α» ανικαθίστανται από τις λέξεις «στο άρθρο 28γ τίτλος Α στοιχείο α).»

— στο άρθρο 22 παράγραφος 6 στοιχείο δ) τέταρτο εδάφιο πρώτη περίπτωση, οι λέξεις «στο άρθρο 28γ τίτλος Α στοιχείο γ)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στο άρθρο 28γ τίτλος Α στοιχείο δ)» και οι λέξεις «καθώς και αξία του αγαθού που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 28ε παράγραφος 1» αντικαθίστανται από τις λέξεις «καθώς και το συνολικό ποσό των παραδόσεων αυτών που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 28ε παράγραφος 2.»

— στο άρθρο 22 παράγραφος 6 στοιχείο δ) προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Στις περιπτώσεις που αναφέρει το άρθρο 28δ τίτλος Α παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο, ο υποκείμενος στο φόρο προστιθέμενης αξίας που εξατομικεύεται με αριθμό φορολογικού μητρώου στο εσωτερικό της χώρας πρέπει να αναφέρει με σαφή τρόπο στον ανακεφαλαιωτικό πίνακα:

— τον αριθμό με τον οποίο εξατομικεύεται στο φορολογικό μητρώο ΦΠΑ στο εσωτερικό της χώρας και υπό τον οποίο διενεργεί την ενδοκοινοτική απόκτηση και τη μετέπειτα παράδοση των αγαθών,

— τον αριθμό με τον οποίο εξατομικεύεται στο φορολογικό μητρώο ΦΠΑ, στο εσωτερικό του κράτους μέλους άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς των εμπορευμάτων, ο παραλήπτης της συνακόλουθης παράδοσης που διενεργεί ο υποκείμενος στη φορολογία,

— και, για κάθε έναν από τους παραλήπτες αυτούς, το συνολικό ποσό, πλήν φόρου προστιθέμενης αξίας, των παραδόσεων που διενεργεί κατ' αυτόν τον τρόπο ο υποκείμενος στη φορολογία στο εσωτερικό του κράτους μέλους άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς των εμπορευμάτων. Τα ποσά αυτά δηλώνονται βάσει του ημερολογιακού τριμήνου κατά τη διάρκεια του οποίου ο φόρος έχει γίνει απαιτητός.»

— στο άρθρο 22 παράγραφος 11, οι όροι «11. Όσον αφορά τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις προϊόντων υποκειμένων σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης που προβλέπονται από το άρθρο 28α παράγραφος 1 στοιχείο γ) καθώς και ...» παρεμβάλλονται στην αρχή της παραγράφου.

21. Το 28θ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 28θ

Ειδικό καθεστώς των μικρών επιχειρήσεων»

Στο άρθρο 24 παράγραφος 3, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Σε κάθε περίπτωση, οι παραδόσεις καινουργών μεταφορικών μέσων που διενεργούνται υπό τους όρους του άρθρου 28γ τίτλος Α καθώς και οι παραδόσεις αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών που διενεργούνται από υποκείμενο στο φόρο μη εγκατεστημένο στο εσωτερικό της χώρας, εξαιρούνται από το ευεργέτημα της φορολογικής ατέλειας που προβλέπεται από την παράγραφο 2.»

22. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 28ι

Μεταβατικά μέτρα

1. Όταν ένα αγαθό:

— έχει εισέλθει πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993 στο εσωτερικό της χώρας κατά την έννοια του άρθρου 3,

και

— κατά την είσοδό του στο εσωτερικό της χώρας υπήχθη σε ένα από τα καθεστώτα που αναφέρει το άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο δ) ή στοιχείο γ), ή το άρθρο 16 παράγραφος 1 σημείο Α

και

— δεν εξήλθε από το καθεστώς αυτό πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993, οι διατάξεις που ισχύουν κατά τη στιγμή της υπαγωγής του αγαθού στο εν λόγω καθεστώς συνεχίζουν να εφαρμόζονται καθ' όλη τη διάρκεια της υπαγωγής του αγαθού στο εν λόγω καθεστώς, όπως αυτή καθορίζεται από τις εν λόγω διατάξεις.

2. Εξομοιώνονται με εισαγωγή αγαθού κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 1:

α) η έξοδος, ακόμα και αντικανονική, του εν λόγω αγαθού από το καθεστώς που αναφέρει το άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο γ), και στο οποίο είχε υπαχθεί στο αγαθό πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993 υπό τους όρους που προβλέπονται από την παράγραφο 1·

β) η έξοδος, ακόμα και αντικανονική, του εν λόγω αγαθού από ένα από τα καθεστώτα που αναφέρει το άρθρο 16 παράγραφος 1 σημείο Α, και στο οποίο είχε υπαχθεί το αγαθό πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993 υπό τους όρους που προβλέπονται από την παράγραφο 1·

γ) η περίπτωση μιας πράξης εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης που άρχισε πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993 στο εσωτερικό της Κοινότητας για τις ανάγκες μιας εξ επαχθούς αιτίας παράδοσης αγαθών η οποία διενεργείται πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993 στο εσωτερικό της Κοινότητας από υποκείμενο στο φόρο που ενεργεί υπό την ιδιότητα αυτή·

δ) η περάτωση μιας πράξης εξωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης που άρχισε πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993·

ε) κάθε παρατυπία ή παράβαση που διεπράχθη επ' ευκαιρία ή κατά τη διάρκεια μιας πράξης εξωτερικής διμετακόμισης που άρχισε υπό τους όρους που προβλέπονται από το στοιχείο γ) ή μιας πράξης εξωτερικής διαμετακόμισης που προβλέπεται από το στοιχείο δ)·

στ) η διάθεση εντός της χώρας, εκ μέρους υποκειμένου ή μη υποκειμένου στο φόρο, αγαθών που του έχουν παραδοθεί πριν την 1η Ιανουαρίου 1993, στο εσωτερικό άλλου κράτους μέλους, όταν συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

— η παράδοση των αγαθών αυτών είχε τύχει απαλλαγής ή ήταν δεκτική απαλλαγής, δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφοι 1 και 2,

— τα αγαθά δεν είχαν εισαχθεί στο εσωτερικό της χώρας πριν την 1η Ιανουαρίου 1993.

Για την εφαρμογή του στοιχείου γ), ως "πράξη εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης" νοείται η αποστολή ή μεταφορά αγαθών υπό καθεστώς εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης ή υπό την κάλυψη εγγράφου T2 L ή δελτίου ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας καθώς και η αποστολή αγαθών ταχυδρομικώς.

3. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 2 στοιχεία α) έως ε), η εισαγωγή θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε, κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 2, στο κράτος μέλος στο οποίο έπαυσε να εφαρμόζεται για το εν λόγω αγαθό το καθεστώς στο οποίο είχε υπαχθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993.

4. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 10 παράγραφος 3, η εισαγωγή ενός αγαθού, κατά την έννοια της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, πραγματοποιείται χωρίς να υφίσταται γενεσιουργός αιτία του φόρου όταν:

α) το εισαχθέν αγαθό αποστέλλεται ή μεταφέρεται εκτός της Κοινότητας κατά την έννοια του άρθρου 3

ή

β) το εισαχθέν αγαθό, κατά την έννοια της παραγράφου 2 στοιχείο α) δεν αποτελεί μεταφορικό μέσο και αποστέλλεται εκ νέου ή μεταφέρεται προς το κράτος μέλος από το οποίο εξήχθη και προς το πρόσωπο που το εξήγαγε

ή

γ) το εισαχθέν αγαθό, κατά την έννοια της παραγράφου 2 στοιχείο α), είναι μεταφορικό μέσο που αποκτήθηκε ή είχε εισαχθεί, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993, υπό τους γενικούς όρους φορολογίας της εσωτερικής αγοράς ενός κράτους μέλους, κατά την έννοια του άρθρου 3, ή/και δεν έτυχε κατά την εξαγωγή του απαλλαγής ή επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας.

Η προϋπόθεση αυτή θεωρείται ότι πληρούται όταν η ημερομηνία της πρώτης κυκλοφορίας του μεταφορικού μέσου είναι προγενέστερη της 1ης Ιανουαρίου 1985 ή όταν το ποσό του οφειλομένου φόρου κατά την εισαγωγή είναι αμελητέο.»

23. Στο άρθρο 33α οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Στα αγαθά του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο β) που εισέρχονται στην Κοινότητα προερχόμενα από έδαφος που αποτελεί μεν τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, θεωρείται όμως τρίτης χώρας για τους σκοπούς παρούσας οδηγίας, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

α) οι διατυπώσεις για την είσοδο αυτών των αγαθών στο εσωτερικό της Κοινότητας είναι οι ίδιες με τις διατυπώσεις τις προβλεπόμενες από τις ισχύουσες τελωνειακές διατάξεις της Κοινότητας περί εισαγωγής αγαθών εντός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας,

β) όταν ο τόπος άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών αυτών βρίσκεται έξω από το κράτος μέλος από το οποίο εισήλθαν στο εσωτερικό της Κοινότητας, κυκλοφορούν εντός της Κοινότητας υπό το καθεστώς εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης που προβλέπεται από τις ισχύουσες τελωνειακές διατάξεις της Κοινότητας, εφόσον υπεβλήθη δήλωση υπαγωγής τους στο εν λόγω καθεστώς κατά τη στιγμή της εισόδου τους στο εσωτερικό της Κοινότητας·

γ) όταν, κατά την είσοδό τους στο εσωτερικό της Κοινότητας, τα αγαθά αυτά βρίσκονται σε κατάσταση που θα τους επέτρεπε, αν είχαν εισαχθεί κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο α), να υπαχθούν στο ευεργέτημα ενός από τα καθεστώτα που προβλέπονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 τίτλος Β στοιχεία α), β), γ) και δ) ή σε καθεστώς προσωρινής εισαγωγής με πλήρη απαλλαγή από εισαγωγικούς δασμούς, τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι τα αγαθά αυτά θα μπορούν να παραμείνουν στο εσωτερικό της Κοινότητας υπό τις αυτές συνθήκες με εκείνες που προβλέπονται για την εφαρμογή των καθεστώτων αυτών.

2. Για τα αγαθά που δεν αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) και αποστέλλονται ή μεταφέρονται από ένα κράτος μέλος προς έδαφος που αποτελεί μεν μέρος του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, αλλά για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας θεωρείται έδαφος τρίτης χώρας, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

α) οι διατυπώσεις γαι την εξαγωγή των αγαθών αυτών εκτός του εδάφους της Κοινότητας είναι οι ίδιες με τις διατυπώσεις τις προβλεπόμενες από τις ισχύουσες τελωνειακές διατάξεις περί εξαγωγής των αγαθών εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας·

β) για τα αγαθά που εξάγονται προσωρινά εκτός της Κοινότητας με σκοπό να επανεισαχθούν, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που εξασφαλίζουν ότι, κατά την επανεισαγωγή τους στην Κοινότητα, τα αγαθά αυτά θα μπορέσουν να υπαχθούν στις ίδιες διατάξεις ως εάν είχαν εξαχθεί προσωρινά εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας.»

24. Η οδηγία 85/362/ΕΟΚ [1] παύει να ισχύει από τις 31 Δεκεμβρίου 1992.

25. Από 1ης Ιανουαρίου 1993, το άρθρο 6 της οδηγίας 69/169/ΕΟΚ [2] καταργείται.

Άρθρο 2

1. Από 1ης Ιανουαρίου 1993 και επί μια διετία μη δυναμένη να παραταθεί, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Ιταλική Δημοκρατία μπορούν να εφαρμόζουν διατάξεις που παρεκκλίνουν από την αρχή της άμεσης έκπτωσης που προβλέπει το άρθρο 18 παράγραφος 2 εδάφιο 1. Οι διατάξεις αυτές δεν επιτρέπεται να έχουν ως αποτέλεσμα να καθυστερήσει άνω του μηνός η στιγμή κατά την οποία το γεννηθέν δικαίωμα έπτωσης θα δύναται να ασκηθεί δυνάμει του άρθρου 18 παράγραφος 1.

Ωστόσο, για τους υποκείμενους στο φόρο που καταθέτουν τις δηλώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 22 παράγραφος 4 για τριμηνιαίες φορολογικές περιόδους, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Ιταλική Δημοκρατία μπορούν να προβλέψουν ότι το γεννηθέν δικαίωμα προς έκπτωση που θα μπορούσε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 18 παράγραφος 1, να ασκηθεί κατά το δεδομένο τρίμηνο, θα ασκηθεί το επόμενο τρίμηνο. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται μόνον εφόσον το Βασίλειο της Ισπανίας και Ιταλική Δημοκρατία επιτρέπουν στους υποκείμενους στο φόρο να επιλέξουν την κατάθεση μηνιαίων δηλώσεων.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 15 παράγραφος 10 τρίτο εδάφιο, η Πορτογαλική Δημοκρατία, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας μπορούν, όσον αφορά τις συμβάσεις που συνήφθησαν πριν τις 31 Δεκεμβρίου 1992, να καταργήσουν το αργότερο έως την 1η Οκτωβρίου 1993 τη διαδικασία επιστροφής στις περιπτώσεις που απαγορεύεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Το Συμβούλιο, μετά πρόταση της Επιτροπής, θα εγκρίνει ομόφωνα πριν τις 30 Ιουνίου 1993 τις μεθόδους φορολογίας των αλυσσιδωτών πράξεων που πραγματοποιούνται μεταξύ υποκειμένων στο φόρο, ούτως ώστε οι μέθοδοι αυτές να αρχίσουν να ισχύουν την 1η Ιανουαρίου 1994.

Άρθρο 4

1. Τα τα κράτη μέλη προσαρμόζουν το σημερινό καθεστώς τους του φόρου προστιθέμενης αξίας στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

Θεσπίζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις ώστε το προσαρμοσθέν κατά τον τρόπο αυτό καθεστώς τους να τεθεί σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1993.

Τα κράτη μέλη μπορούν ωστόσο να προβλέπουν ότι τα στοιχεία σχετικά με τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 6 στοιχείο β) τελευταίο εδάφιο, δυνάμει των οποίων ο φόρος καθίσταται απαιτητός κατά τους τρεις πρώτους μήνες του έτους 1993, πρέπει να αναφέρονται το αργότερο στην ανακεφαλαιωτική κατάσταση που συντάσσεται για το δεύτερο τρίμηνο του 1993.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να θέσουν σε εφαρμογή το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1994 τις διατάξεις που προβλέπονται στα ακόλουθα σημεία του άρθρου 1:

— σημείο 11,

— σημείο 13, όσον αφορά το άρθρο 28γ τίτλος Ε παράγραφος 3,

— σημείο 19, όσον αφορά το άρθρο 21 στοιχείο α) τρίτο εδάφιο,

— σημείο 20, όσον αφορά τις υποχρεώσεις τις σχετικές με τις πράξεις που αναφέρονται στις προηγούμενες περιπτώσεις.

Τα κράτη μέλη που, την 1η Ιανουαρίου 1993, εφαρμόζουν μέτρα ισοδύναμα με αυτά που αναφέρονται παραπάνω, λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ούτως ώστε να τηρούνται, από της 1ης Ιανουαρίου 1993, οι αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 6, καθώς και στις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις τις σχετικές με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα των έμμεσων φόρων.

[1] ΕΕ αριθ. L 192 της 24. 7. 1985, σ. 20. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/237/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 133 της 24. 5. 1990, σ. 91).

[2] ΕΕ αριθ. L 133 της 4. 6. 1969, σ. 6. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/680/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 376 της 31. 12. 1991, σ. 1).

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας μπορεί να θεσπίζει νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να θέσει σε εφαρμογή το αργότερο την 1η Οκτωβρίου 1993 τις διατάξεις που προβλέπονται στο άρθρο 1 σημείο 10 όσον αφορά το άρθρο 28α παράγραφος 1α στοιχείο α).

4. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις διατάξεις τις οποίες θεσπίζουν για την εφαμρογή της παρούσας οδηγίας.

5. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

6. Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν αυτές τις διατάξεις, οι διατάξεις αυτές αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αυτής της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

N. LAMONT